

[Hans Nielsen.]

de to ærede Medlemmer, naar de nu skal paa Langfart ud i Landet med Forklaringer om, at man ved denne Lejlighed har gaaet Højfinansens Ærinde, at der er et andet Faktum med i Spillet, og det er hele Samfundet. Det er ikke os ligegyldigt, om Nationalbanken er i fuld Arbejdsdygtighed, eller den ikke er det, om den bliver ved at ligge hen i den Tilstand, den nu er i. Hvis vi skulde afvikle Forholdet paa den Maade, som de to Herrer vil det, ved at der blev nedsat en Ekspropriationskomité, tror jeg, det vilde skabe megen Forstyrrelse. Det er meget store Værdier, der her er Tale om, det er mange vigtige Ting, der skal afgøres. Det bliver nu alt sammen afgjort paa en saare stilfærdig Maade og paa en for Staten fordelagtig Maade, og jeg tror, det vilde være en Ulykke, hvis vi gik den Vej, som er foreslaaet af de to Herrer.

For os er det vigtigste i hele denne Sag, at vi kommer bort fra, at det er private Aktionærer, der ejer Landets Seddelbank og Centralbank; det er og bliver det vigtigste for os, og at det Udbytte, som i Fremtiden tjenes af denne Bank, gaar direkte i Statens Kasse og saaledes kommer hele Samfundet til gode. Der er maaske nok nogle, der synes, at det er for lille et Skridt, vi her gør i den Retning, set fra et socialdemokratisk Standpunkt; men ingen kan benægte, at det er et Skridt i den rigtige Retning, og at det er i Overensstemmelse med det, der sker ude i Landene i den store Verden, vi lever i.

Himmelstrup: Det er, forekommer det mig, en meget ejendommelig Façon, den højtærede Handelsminister anvender under Forhandlingen her i Salen. Der er blevet holdt ikke en, men flere Taler med en Række Indvendinger mod det Lovforslag, som den højtærede Minister nu faar vedtaget, men lige saa lidt ved denne Lejlighed som under Sagens første Behandling har det været muligt at faa den højtærede Minister til at sige noget som helst. Der skal to til at diskutere, og det kan altsaa ikke nytte noget at prøve paa det her, for den højtærede Minister er ganske upaavirkelig. Det er efter min Mening at vise Folketinget en Mangel paa Hensyn, som vistnok ingen Minister tidligere har udvist, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den Maade, den højtærede Minister behandler Finansudvalget paa i en Sag af tilsvarende Art, som den højtærede Minister kan blive stillet over for her, nemlig Prisaftaleloven, er fuldkommen enestaaende i dansk parlamentarisk Historie. Men der er ikke noget at gøre

ved, at den højtærede Minister ikke vil sige noget; der er ingen, der kan tvinge ham til det.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse, naar han siger; at jeg ikke altid har tillagt Spørgsmaalet om Salget af Landsmandsbankaktierne en meget stor Betydning. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om noget, jeg skulde have sagt i Udvalget. Det erindrer jeg ikke, og det erindrer det ærede Medlem heller ikke, men jeg ved, at jeg ved Sagens første Behandling for halvanden Maaned siden netop sagde, at det ogsaa var afgørende nødvendigt, at vi nu faar en virkelig Ordning paa Spørgsmaalet om Statens Forhold til Landmandsbanken. Jeg ved ikke, om det kan siges tydeligere, at man tillægger ogsaa dette Spørgsmaal — sammen med Ønsket om at faa den bedst mulige saglige Udformning af dette meget vigtige Lovforslag — en meget stor Betydning.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det forekommer mig ikke, det ærede Medlem var videre heldig med sine Indvendinger mod de Bemærkninger, jeg havde fremsat om den Forfuskning af selve Princippet, der havde fundet Sted i det foreliggende Lovforslag. Vi nærer ikke principielle Betænkeligheder ved dette Lovforslag, saaledes at forstaa, at vi mener, at Tankegangen i det hele er at gøre et Forsøg paa at forvandle den nuværende private Seddelaktiebank til en selvejende, selvstændig og selvstyrende Institution. Men naar Forholdet er det, at Udformningen i Lovforslaget forfusker selve Princippet, bliver Sagen en helt anden, og det var just det, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa stærkt fremhævede for halvandet Aar siden, at han godt kunde slutte sig til Princippet, men han fandt, at dette rigtige Princip forfuskedes ved den Maade, hvorpaa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget var udformet. Det, jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, var netop dette, at de Ændringer, som nu er blevet gennemført med Hensyn til visse Enkeltheder i Forslaget, er ikke af saa stor Betydning, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu vil kunne staa op og sige: Den Udformning, Forslaget har faaet nu, er en anden end den, det havde, da vi diskuterede denne Sag for halvandet Aar siden.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg ved ikke — og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem aner noget som helst om det —, om der var nogen Chance